

Kan De lí' Kwarts ?

Så læs

Mineralien Welt

nr 6/2000 og 6/1999

eller

Lapidomanen nr 2/1996

Generalforsamlingen den 16. marts 2001 Formandens beretning

Dette er min sidste beretning og den bliver derfor et lidt nostalgisk tilbageblik.

20 år er det siden, Søren og jeg første gang satte vores ben i klubben, intet anende, må man sige.

Allerede ved det første møde blev vi overtalt til at tage med på en tur til Eifelområdet. Ukristeligt tidligt skulle vi stille på Glostrup Station. Vi troede, vi var kørt forkert. Noget, der lignede en flok fra Dansk Bjergklub, var ved at entre en bus. De var udstyret med de mærkeligste ting, mugger-ter, økser, rygsække og så snakkede de lystigt, upåvirket af det tidlige tids-punkt. På vejen ned gennem Tyskland gik de helt amok. Lige pludselig klappede de og råbte begejstret op. Da vi forsigtigt spurgte hvorfor, blev der sagt: " Stenbrud ! " En ret stor dame stillede sig op og skreg: " Ha-r vi det ikke dejligt ? " Efter besøg i flere stenbrud blev vi efterhånden bidt af stemningen og samlede begejstret alt op, der så pænt ud. Det må der have været mange, der havde gjort, for inden afgang hjem blev vi allesammen kommanderet til at fremlægge turens høst på fortovet i den lille tyske by Paderborn. Op og ned langs gelederne skred så formanden og næstformanden og dikterede: " Dur - dur ikke - ud. " De smågrinede lidt, da de så, hvad vi havde samlet, men var ikke så strenge, da vi var nybegyndere.

Det var i Doris Ingemann Rasmussens "regeringstid". Hun var en dame med et stort organisationstalent og mange andre talenter. Havde hun levet i syttenhundredtallet, var hun garanteret blevet brændt på bålet. 9 år var hun formand. Næstformand var Inger Bohn, som var kolosalt vidende og meget saglig. Hun styrede "tropperne" med militær disciplin.

De to lavede sammen med Doris` s mand Johannes nogle formidable ture.

Dengang holdt klubben til på skolen i Duntzfelts Allé i to små lokaler, som vi allernådigst havde tilladelse til at benytte, fordi Inger Bohn kendte "en eller anden" på Gentofte Rådhus. I 1985 afløstes Doris af Inger Bohn. I 1990 overlod hun formandsskabet til Christian Bauditz, en geologisk meget vidende og på andre områder en yderst kompetent person. Desværre var der fra nogle få medlemmers side stærk modstand mod dette valg og der blev indkaldt til ekstraordinær gene-ralforsamling. Selv om de ikke trængte igennem med disse synspunkter, tabte Christian lysten og trak sig. Hans Hansen blev konstitueret formand og næste år valgt som formand.

I 1992 havde foreningen 20 års fødselsdag. Den blev fejret på færgen mellem Helsingør og Helsingborg. Der var kun det problem, at det var lidt svært efter adskillige sejlture og snapse at finde ud af at komme af på den rigtige side.

På Duntzfeldts Alle havde vi i midlertid fået det problem, at vi var blevet jaget ud af vore lokaler og henvist til et lokale på 5. sal. Da der ingen elevator var, ville det blive umuligt for vore ældre medlemmer at komme til møderne. Så Hans Hansen måtte på Gentofte Rådhus og vi fik allernådigst bevilget et lokale på 1. sal.

Hans havde været i bestyrelsen siden 1976 og ønskede at trække sig og i 1993 blev jeg så formand. Lokaleproblemet var en tikkende bombe. Robert og jeg måtte op til en gang "spanking" på rådhuset og kæmpe for lokalet. Vi havde ved omhyggeligt at studere kommunegrænser fundet frem til, at der alene i Gentofte Kommune boede over 30 "Stenvenner" og så var den reddet for denne gang.

Slibekælderen var i en katastrofal tilstand, uhumsk og ulovlig. Derfor kendte kommunen ikke officielt til udlånet. Først da Poul Nørgaard efter mange timers arbejde havde sat den i forsvarlig stand, erkendte de ejerforholdet og ville have brugerbetaling for den. Det fik de nu ikke. Vi fik desuden et samarbejde i gang med aftenskolen og fik oprettet et slibehold for foreningens medlemmer.

Så kom det næste angreb. Vi skulle ud. Vi havde jo ikke en lokalrepræsentant i bestyrelsen. Det havde de ikke oplyst os om, at vi skulle. Så op til en ny omgang "spanking" på rådhuset. Ved at love at indkalde til ekstraordi-nær generalforsamling i september måned 1996 og der få valgt en lokal-repræsentant, fik vi så igen allernådigst lov til at blive.

Bestyrelsen havde gennem længere tid diskuteret udbyttet af at være med-lem af DAGU (Dansk Amatør Geologisk Union) og var ikke enige. Derfor blev udmeldelsen sat på som et punkt på generalforsamlingens dagsorden i foråret 1997. Det skabte, kan man roligt sige, en heftig debat. Men enden på historien blev, at Stenvennerne blev udmeldt.

Kælderetagen i Duntzfelts Alle var i mellemtiden blevet flot renoveret. Vi fik imidlertid tildelt en god meter bordplads til alle vore maskiner. Så vi var jo godt klar over, hvor det bar hen. Vi kunne blive henvist til en anden lokalitet, hvor vi ikke kunne få plads til vore bogskabe, udstyr og vitrine-skab og hvor vi ikke kunne etablere et slibeværksted.

Så kom Poul Nørgaard som en frelsende engel. Han ville undersøge mulig-hederne på Gladsaxe Ungdomsskole. Så var Robert og jeg en tur på Gladsaxe Rådhus, hvor de til vores store forundring og glæde var meget imøde-kommende over for os. Ungdomsskolens leder var yderst behjælpelig og forholdene, både hvad angik vores mødelokaler og slibeværksted, var væsentlig bedre. Det var utroligt dejligt.

Samme år, året, hvor der skete noget, må man sige, fejrede vi Stenvennernes 25 års fødselsdag i Medborgerhuset i Valby under stor festivitas med middag, 5 mands orkester,

square dance og meget andet. Så der er jo ikke så længe til næste runde fødselsdag. I 1999 udkom Lapidomanen med farvefotos. Rent faktisk var der spæde forsøg på farvebilleder allerede i 1989.

Samme år kom "Stenvennerne" på internettet og har siden opnået den store ære som eneste danske stenklub at komme på Geologisk Museums linkside. Ja, så er vi nået til det, jeg egentlig skulle sige.

Året 2000 gik, sammenlignet med tidligere år, meget fredeligt.

Vi havde en perlerække af dygtige og spændende foredragsholdere: Harry Michelsen, Arne Thorshøj, Svend Funder, Erik Schou Jensen, Henning Sørensen, Ole V. Petersen, Rikke Bruhn, Trine Dahl Jensen, Ella Hoch, Niels Stentoft, Ulla Asgaard, Bjørn Buchardt. En "gammel" kending, guld-smed Lisbeth Nordskov, holdt et foredrag om smykker. Fra egne rækker Gustav Jensen og Hans Hansen. Vores egen "hoffotograf", Claus Leopold, viste sine videoer fra Ilimaussaq- og Norgesturen. For en gangs skyld må jeg erkende, at det er godt, at ikke alle interesserer sig lige meget for sten. Den 29. januar havde vi igen auktion med Flemming Ingemann Rasmussen som auktionarius, og derfor gik det jo strålende. Vi havde et fint overskud. I februar var der ud-af- huset arrangement, nemlig besøg hos guldsmed Jytte Kløve, en utrolig dygtig og inspirerende kunstner. Det blev en stor succes, der måtte gentages.

I maj måned var der bustur til Møens Klint. Mærkeligt, at man kan blive ved med at finde noget dernede stadigvæk.

Årets langtur var i år mineraltur. Den gik til Norge og der var godt vejr og gode guides. Alt gik fint, bortset jeg siden har haft aversion mod budding. Lørdag d. 19. august stillede Stenvennerne op til Gladsaxe Budgetdag sammen med kommunens andre klubber og foreninger. Der var mange besøg og stor interesse for vores stand.

I september gik turen til Knudshoved Odde, hvor man efter sigende fandt både det ene og det andet.

November deltog vi i stenmessen i KB-Hallen.

December havde vi vores sædvanlige julefrokost.

Og denne gang lykkedes det. Stenvennerne nåede til den store stenmesse i Hamburg og kunne med fred i sjælen fejre julen.

Megen energi og megen tid er alfa og omega, når sådan et program skal fungere. Derfor tak til alle, der har gjort det muligt: Foredragsholderne, Lapidomanens redaktion, web-master Mads Trans, Eveline, der kører slibeværkstedet forbilledlig, kagemænd og koner, rejseledere, turledere, artikelforfattere, klubaftenværter, vitrineskabsudstillere og bestyrelsen.

Vi må i aften tage afsked med Dorthe Freitag som bestyrelsesmedlem. Hun har gennem 12 år brugt tid og kræfter til gavn for Stenvennerne. Hun er i besiddelse af en enorm viden om fossiler og har gennem årene gavmildt delt ud af denne viden. Personligt har jeg glædet mig over den venlige og positive måde, hun forstår at samarbejde på. Heldigvis forsætter hun et stykke tid endnu i redaktionen.

Efter 8 år som formand trækker jeg mig også tilbage og vil nyde en mere uforpligtende tilværelse som bibliotekar. Sammen med Tom er jeg i gang med at udvikle en database over vores fine bibliotek, forhåbentlig til glæde for de fleste. Jeg vil derfor benytte mig af denne lejlighed til at sige tak til bestyrelsen for godt samarbejde og hyggeligt samvær. Og til alle Stenvenner vil jeg sige tak for jeres venlighed, hjælpsomhed og positive holdning, som har

været en stor støtte gennem årene.

Desuden ønsker jeg den nye bestyrelse god vind fremover.

Karen Østergaard

Hans Kloster udtrykker foreningens tak i sin Afskedstale for Karen og Dorthe

Når de bærende konstruktioner i et hus flyttes, er der fare for at hele huset bryder sammen. Stenvennernes to store kapaciteter på mineraler og fossiler har samtidig besluttet at holde op som formand og redaktør.

I modsætning til huses konstruktioner, så har både Karen og Dorthe på bedste vis medvirket til at udskiftningen kan foregå uden revner nogen steder.

Da Karen blev formand i 1993 havde vi ca 285 medlemmer og nu har vi 255.

Til sammenligning havde stenvennerne i Tyskland 10.500 medlemmer omkring 1979 og nu er de nede på 3.813 medlemmer.

Når vi diskuterer budgettet, vil vi gerne have flere medlemmer, men under møderne vil vi på den anden side gerne have en stol at sidde på. Det er længe siden, der ikke har siddet nogen på bordene.

Da Dorthe blev redaktør, var Lapidomanen på 12-16 sider.

Ved 20-års jubilæet i 1992 blev papirkvaliteten forbedret og ved Lapidomanens 25-års jubilæum i august 1999 gik vi over til et nyt trykkeri med farvefotos i Lapidomanen og sidetallet er nu oppe på 20-24 sider pr nummer.

Danmark er mere et fossilt land end et mineralland. Derfor er det lettere at komme til fossilerne end mineralerne og dermed også lettere at skabe interesse for "de døde dyr", som Karen kalder dem på bestyrelsesmøderne.

Det er Karens fortjeneste, at stenklubben har haft mange aktiviteter om mineraler og derved fastholdt en stor interesse for dem. Hovedparten af de sten, vi har solgt på de årlige stenauktioner og foræret eller bortloddet ved julefrokosterne, har været mineraler. Karen har som formand hævet det faglige niveau betydeligt og Karens evne til at organisere arbejdet har været en nyskabelse på den måde, at hun var den første formand, der uddelegerede opgaverne, mens de tidligere udmærkede formænd påtog sig det meste for alle aktiviteter i klubben. Det var Karen, der sørgede for at vi fik en hjemmeside på internettet. Tyskland og Norge er først nu i gang med at indføre sådan en side.

Trods stigende aktivitet og højere fagligt niveau er kontingentet reelt uændret og ligger på et meget lavt niveau. Vort kontingent ligger kun på ca det halve af vore tyske stenvenners

kontingent, så der har været administreret meget økonomisk gennem alle år. Den største opgave var i 1997, da vi blev tvunget væk fra Duntzfelts Alle i Hellerup og med mæje fik lokalerne her på Gladsaxevej 315 til rådighed. Den opgave lå samtidig med 25 års jubilæet og nye lovkrav om lokalrepræsentation. Disse opgaver krævede en kæmpeindsats, som Karen løste til ug-kryds. Dorthe har ved siden af redaktørjobbet været sekretær og leder af mange spændende ekskursioner også den kommende Gotlandstur. Dorthe har været stedfortrædende foredragsholder om søpindsvin i år og det foregik ikke med en højtidelig tale, men ved at inddrage deltagerne aktivt i bestemmelsen af egne fund.

Det der tærer mest på kræfterne er formentlig det konstante arbejdspress i bestyrelsen og redaktionen. Som formand og redaktør kan man ikke bare lave noget, når man har tid og lyst til det.

Tiden går hurtigt og medlemmerne forventer, at der sker noget hele tiden. Den hyppigste kritik går på, hvorfor er der ikke foredrag hver fredag hele året og hvorfor er der ikke ekskursioner på alle ferie- og helligdage? Bestyrelsen vil gerne have medlemmerne til at arbejde med og i den retning har Eveline med ansvar for slibeværkstedet vist os, hvordan det kan gøres.

Karen og Dorthe har gjort en formidabel indsats for Klubben og bestyrelsen vil gerne takke for det, men samtidig synes vi også, at I er alt for unge og sunde til at gå af. I er langt fra udbændte og vi håber, at jeres store viden og energi fortsat må komme Klubben til gode. Karen har lovet at arbejde med på bogområdet og Dorthe har lovet at skrive til Lapidomanen. Samtidig vil I lige såvel som bestyrelsen støtte vor nye formand Jette Wagner og nye redaktør Nelly Jensen.

På bestyrelsens vegne skal jeg hermed takke jer for indsatsen og håbe, at I får glæde af den megen fritid, I får til rådighed.

Stenvennernes nye bestyrelse

Formand
Jette Wagner

Næstformand
Hans Kloster

Sekretær
Tom Jørgensen

Kasserer
Robert Rusbjerg

Nelly E. Jensen

Jytte Leopold

Riber Steenstrup

Mads P. S. Trans

